

Obtožujem!

"Danes sem dobil darilo v obliki ustavne obtožbe. Ne vem, ali za 100. dan vlade, ali pred prazniki. Ni pomembno. Pomembno je, da je iz srca. Hvala!"

Tako se je na spletnem omrežju na ustavno obtožbo, ki s jo proti njemu v DZ predlagali poslanci iz SDS **Janeza Janše** in SNS **Zmaga Jelinčiča** odzval šef vlade **Marjan Šarec** (LMŠ). Predsednik največje opozicijske stranke Janša (SDS) mu ni ostal dolžan. Odgovoril je:

"Včeraj, torej pred prazniki po vaše, ste zavrnilli uresničitev obvezne odločbe US in zato stotinam osnovnošolskih otrok in staršev še naprej povzročate občutno materialno škodo ter jih imate za drugorazredne. Tudi med prazniki. Kršitelj ustave @sarecmarjan #prvorazredni"

Da ne bo dvomov: sam menim, da SDS in SNS, ki zahtevata pogovor, ali obtožili premiera pred ustavnim sodiščem, ravnata povsem pravilno. Prav je, da se poslanci, ki so krivi za kršenje ustavne ureditve, pogovorijo o svojem ravnanju s premierom. Ni jim pa to všeč. In s pomočjo medijev, ki jih obvladujejo, bodo poskušali dejstvo, da kršijo ustavo, kolikor bo le mogoče preusmeriti. Rekli bodo, da imajo večino, in da opozicija le izgublja čas. Diskreditirali bodo tudi ustavno sodišče, ki na to, da kršijo ustavo, opozarja že tri leta. Ustavno sodišče se samo ne more braniti. Nima svoje stranke, množice strankarskih vojščakov v DZ in svojih medijev in novinarjev, ki bi zanje lagali. Pravzaprav je Šarec od vseh, ki so vpleteni v to sramoto leve sredine, še najmanj kriv. Je novinec na vrhu državne politike.

Kdo je za kršitev bolj kriv od Šarca?

Gotovo ni kriv, da država že kar tri leta zamuja skrajni rok, ki ga je postavilo ustavno sodišče in do katerega bi oblast morala zagotoviti enaka plačila za poučevanje malčkov na osnovni šoli Alojzija Šuštarja. Enaka kot za druge malčke po državi. Za leta diskriminiranja so krivi koalicijski partnerji Marjana Šarca: poslanci iz vrst iz SMC **Mira Cerarja**, DeSUS **Karla Erjavca** in SD **Dejana Židana**, ki danes vladajo z njim. In problema še kar ne poskušajo rešiti. Šarec je kriv, ker kršenje ustave in diskriminacijo nadaljuje. Čeprav je parlamentu prisegel, da bo spoštoval ustavni red, in nosi največjo odgovornost, doslej ni bilo opaziti, da bi vsaj pomigal s prstom, da bi odpravili diskriminacijo otrok iz pretežno katoliških družin. Vlada v sto dnevih ni nič predlagala parlamentu. Tega niti ni imela na svojem dnevnem redu. Ni jim mar, skratka. Prejšnji premier Miro Cerar je na

obisku na šoli Alojzija Šuštarja vsaj povedal, da ga je sram in da se bo potrudil. Kar je začetek. A šteje šele, ko pozneje vladajoči poslanci zakon res spremenijo in začne vlada enako plačevati za šolanje otrok. Ko ni več diskriminacije. Ki zdaj je. Na vladajoče poslance (in ne opozicijo) je vedno naslovljena sodba ustavnega sodišča. In ti so krivi, če ne naredijo nič. Doslej skupaj s Šarcem niso. Dilema je seveda tudi, kako resna je kršitev ustave. Je še nekaj sodb ustavnega sodišča, ki jih poslanci nočejo spoštovati. Najstarejša, ki jo ignorirajo, je, da morajo razdeliti občino Koper. A nespoštovanje sodb v primeru šole Alojzija Šuštarja ima veliko resnejše prvine, ker gre za kršenje pravic majhnih otrok do šolanja in ker je temelj za takšno ravnanje (in tega politiki ne skrivajo) tudi nestrpnost in celo sovražnost do katoliške skupnosti. Argumentacije, ki smo jih slišali v parlamentu ta teden, so bila občasno nenavadno podobne tistim, ki so jih nacisti uporabljali proti judovski skupnosti: da je v ozadju prebogata skupina, ki ji je država na nepošten način že preveč dala, ki izkorišča skupnost in ji je treba še kaj vzeti in ne zagotoviti enakih pravic otrok, ki prihajajo iz te verske skupnosti. Če bi poslanci s to argumentacijo diskriminirali otroke, kaj bi storili šele z odraslimi?

Koliko smo sokrivi novinarji in mediji?

Komentar o sovražnem govoru medijev

Krivci, da večina v DZ že nekaj let krši ustavo, so tudi bolj zmerni poslanci in vsaj soodgovorni smo tudi novinarji v medijih, tudi v največjih, ki so lastniško in upravljavsko v rokah posameznikov, ki so povezani z vladajočimi kršilci ustave. Ti mediji ob kršitvah pravic nekaj sto otrok molčijo ali pa celo prikimavajo sramotnemu ravnanju oblasti, ko objavljajo pojasnila, kako strašno težko je politikom plačati za šolanje te nekaj sto osnovnošolcev. Odprava diskriminiranja nekaj sto otrok bo zrušila javno šolstvo, povzemajo mediji. Čudno, da ne trdijo še, da bo bankrotirala država. Ko gre za odgovornost drugih, smo novinarji in mediji strašno glasni. Za lastno pa slepi in gluhi. Spomnimo se besed, ki [sem jih povzel v kolumni](#) pred tednom:

“Z ustrezno indoktrinacijo je mogoče človekov um zastrepiti in tudi običajne ljudi pripraviti, da počnejo grozne stvari,” je na posvetu pri predsedniku republike **Borutu Pahorju** pravnik **Rok Čeferin** pojasnjeval, da je bil urednik Der Stürmerja **Julius Streicher** na procesu v Nürnbergu obsojen, ker je desetletja mesec za mesecem zastrupljal um tisočem Nemcev in jih okužil z virusom antisemitizma. Sodba je bila, da je za množične umore kriv “enako kot tisti, ki so jih zagrešili”, je povzel Čeferin.

Lep del medijev je s tega posveta navdušeno poročal, da država premalo ostro preganja sovražni govor, ker so domnevali, da gre za to, da se onemogoči konkurenčno Novo24TV in Demokracijo. Za utišanje opozicijskih medijev. Poskusi utišanja opozicijskih medijev v državi res potekajo. Spodbuja jih tudi premier Šarec z nenavadnimi stališči na spletni strani. A dejansko je kritika Čeferina logična le, če govori o tistih, ki imajo oblast, ker ti lahko s pomočjo svojih medijev

zlorabijo moč za krnjenje pravic manjšin. In pred nami je primer, ko se krši v ustavi zagotovljene pravice manjšine. Celo najmlajših. Povsem jasen primer. Nedvoumen. Samo pogledati je treba, kdo je spodbujal to podlost v medijih. Tudi pri nas so mogočni Juliusi Streicherji. V času nacizma Streicherja nihče ni preganjal, ker je bil del oblastne elite.

Varčevanje oblasti pri brisanju ritk

0 zapletih, ko stranke iz leve (pa tudi sredine) nikakor nočejo spoštovati sodbe ustavnega sodišča o malčkih, poročam že nekaj let. To sem počel tudi, ko sem bil še novinar na Delu, kar je tem sprožilo tudi negotovanja. Že tam mi je bil občasno nerodno, v kakšne skrajnosti zanese tak preprosto rešljiv problem spodobne in resne poslance in politike, pa tudi urednike in novinarje. Eden od očitkov SDS iz koalicijskih vrst zadnje dni je bil, da s svojim predlogom za enako financiranje, ki ga zahteva ustavno sodišče, ne ponujajo celovite rešitve. Večja "celovitost", ki jo ponujajo kritiki, denimo, nekdanji predsednik državnega zbora Milan Brglez, ki je iz SMC nedavno prestopil med poslance SD, je v tem, da bi tem osnovnošolcem denar za šolanje vladajoči odvzeli drugje. Tega SDS ni predlagala in to je ta "necelovitost". Ne bi plačevali, denimo, celotnega jutranjega varstva najmanjših otrok. Kot ga drugim šolam in staršem. "Celovitost", ki jo poskušajo doseči, vladajoči pojasnjujejo s tem, da teh plačil ustavno sodišče ni zahtevalo. Ni obvezen program. Kar je res. A ustavno sodišče ni zahtevalo niti toaletnega papirja in mila na straniščih. Boste tem otrokom ukinili še to? In trdili, da to počnete zato, ker je ustavno sodišče presodilo, naj si ti otroci ne brišejo ritk na državne stroške, ker v sodbi nikjer ne piše, da je to obvezen program v osnovnih šolah?

Kako lahko politika pade tako nizko? A je domet vlade Marjana Šarca res le, kako privarčevati pri brisanju ritk otrok, ki hodijo v neprave šole? Smo oblast volili za to sramoto? Je to smisel in program moderne leve, socialdemokratske in liberalne slovenske politike?

Ker je politika vnetljiv posel, je ob ustavni obtožbi SDS in SNS veliko polemik tudi, zakaj obtožbe niso podpisali poslanci NSi **Mateja Tonina**. Nekdanji politik te stranke je bil med starši, ki so sprožili spor pred ustavnim sodiščem. Zakaj danes niso v prvih vrstah, ko gre za nespoštovanje sodbe? Razloge je predsednik **Matej Tonin** na spletu pojasnil tako:

“Potem ko je minister Pikalo napovedal uresničitev odločbe ustavnega sodišča do začetka prihodnjega šolskega leta, v DZ ni potrebnih 46 glasov za izglasovanje ustavne obtožbe, ki je močno orodje opozicije. Če želimo, da tako ostane, jo je smiselno vlagati, če je zanjo dovolj podpore.”

Argumentacija, ki je jo uporabil Tonin, da je minister za izobraževanje Pikalo karkoli resnega napovedal in da to vpliva na večino v državnem zboru, je dvomljive vrste.

Minister je dejal to:

»Vlada se absolutno zavezuje, da bo nadaljevala že začete aktivnosti in seveda poskušala najti celovito rešitev. Mislim, da takoj v začetku naslednjega leta, vsekakor pa do začetka naslednjega šolskega leta.«

Ministru ni najbolj verjeti. Doslej ni bilo nobenih aktivnosti. Vsaj opazili jih nismo. V realnem svetu se niso manifestirale. Minister pa je povedal, da se mora koalicija najprej dogovoriti, ali bi spoštovali ustavno ureditev. Vse, kar je "obljubil", pa je, da bodo v vladi iskali "celovito rešitev". To pomeni izhod, da otrokom iz pretežno katoliških družin ne bi več plačevali toaletnega papirja, ker brisanje ritk ni obvezni šolski program. Pa še ta izhod bo vlada le poskušala najti do prihodnjega šolskega leta. Morali pa bi doseči, da bi neustavno diskriminacijo poslanci v državnem zboru odpravili. Najpozneje januarja 2016.

Najbrž je iluzija tudi ideja, da bo opozicija lahko kdajkoli zbrala večino za ustavno obtožbo šefa vlada. Tega filma nismo in ne bomo videli. Bo pa zanimiva razprava. Glasovi NSi niso nujno potrebni, da bi opozicija razpravo dosegla. In tudi z glasovi NSi bo na koncu premalo glasov, da bi se obtožba res zgodila. Je pa jasno, da bo proti obtožbi Šarca glasovala velika večina poslancev, ki so za očitno in nedvoumno kršenje ustave veliko bolj krivi kot premier. A v NSi so pač milostni in nastavljajo še drugo lice. Ker verjamejo. Obstaja precejšnja verjetnost, da jih bo ščemelo. Z obeh strani. Ta igra ni nekaj novega. NSi je opozicija opoziciji na enak način kot je Levica **Luke Meseca** opozicija svoji koaliciji z vladnimi strankami. Jim že koristi. Zaradi tega za skupnost in ugled oblasti ne bo velike škode.

Je pa že zdaj škoda za ugled velika in bo le še večja zaradi kršenja ustave ob šoli, ki se imenuje po velikem duhovniku. Sramotno je, da oblast brezsravno diskriminira pri osnovnem šolanju malčke in njihove družine.

Gospod predsednik vlade Marjan Šarec, še veliko bolj pa poslanci koalicije, zaslužite si vzklik: "Obtožujem!"